

ВІДГУК

офіційного опонента – професора кафедри управління персоналом та бізнес-технологій Національного університету «Чернігівська політехніка»,
доктора економічних наук, професора Кичко Ірини Іванівни
на дисертацію ТКАЧУКА АРТЕМА МИКОЛАЙОВИЧА на тему
«ТРАНСФОРМАЦІЯ СТРУКТУРИ ЗАЙНЯТОСТІ В НАЦІОНАЛЬНІЙ
ЕКОНОМІЦІ В УМОВАХ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ», подану до захисту у разову
спеціалізовану вчену раду на здобуття ступеня доктора філософії за
спеціальністю 051 Економіка
з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки

Актуальність теми дисертаційного дослідження та зв'язок із науковими програмами, планами, темами.

Сучасний стан національної економіки України супроводжується суттєвими змінами, що охоплюють усі сфери суспільного життя, зокрема ринок праці та зайнятість населення. Під впливом численних чинників відбувається перерозподіл трудових ресурсів між видами економічної діяльності, змінюються професійно-кваліфікаційна структура робочої сили, форми організації праці тощо. За цих умов трансформація структури зайнятості стає одним із ключових факторів забезпечення конкурентоспроможності національної економіки та важливою передумовою післявоєнної відбудови України.

Зміни в структурі зайнятості нині відбуваються під впливом кількох взаємопов'язаних процесів. З одного боку, триває інтеграція України до європейського економічного простору, відбувається розвиток цифрової економіки. З іншого — воєнні дії на території країни призвели до руйнування виробничих потужностей, втрати значної частини трудового потенціалу, масштабної зовнішньої та внутрішньої міграції населення, релокації підприємств, втрати економічного потенціалу частини територій, суттєвої зміни регіональної структури зайнятості.

Суттєвим викликом для національного ринку праці стали демографічні процеси, зокрема скорочення чисельності населення працездатного віку, старіння населення, зростання дефіциту робочої сили в окремих галузях, а також невідповідність між попитом роботодавців і професійно-кваліфікаційною структурою робочої сили. Водночас, змінюється співвідношення між видами економічної діяльності, посилюється роль секторів, заснованих на знаннях та інноваціях, поширюються нестандартні форми зайнятості, дистанційна робота.

Діджиталізація виступає одним із важливих чинників цих трансформацій, прискорюючи зміну змісту праці, автоматизацію окремих виробничих процесів, появу нових професій і компетентностей. Однак вона не є єдиною причиною структурних змін зайнятості, а взаємодіє з економічними, інституційними, демографічними та безпековими процесами, що визначають сучасний розвиток української економіки. Саме тому дослідження

трансформації структури зайнятості потребує комплексного підходу, який дозволяє врахувати вплив сукупності всіх факторів.

Незважаючи на значний науковий доробок у сфері дослідження ринку праці, залишаються недостатньо розробленими питання комплексної оцінки структурних змін зайнятості в умовах сучасних трансформацій, визначення закономірностей їх розвитку, оцінювання впливу демографічних, міграційних, безпекових і технологічних чинників на галузеву, професійну та регіональну структуру зайнятості. Потребують подальшого розвитку методичні підходи до прогнозування структурних змін на ринку праці та обґрунтування ефективних механізмів державної політики зайнятості, спрямованих на формування продуктивної зайнятості, розвиток людського капіталу та забезпечення потреб економіки у кваліфікованій робочій силі.

Тематика і зміст науково-теоретичних та прикладних розробок дисертаційної роботи тісно пов'язана із стратегічними документами розвитку України, зокрема: положеннями Національної економічної стратегії України до 2030 року, Стратегії людського розвитку, Державної стратегії регіонального розвитку України та іншими програмними документами, спрямованими на забезпечення продуктивної зайнятості, підвищення конкурентоспроможності економіки та адаптацію ринку праці до сучасних викликів.

Науково-прикладний характер представленої роботи підтверджується також тим, що вона виконувалася у відповідності з основними напрямками наукових досліджень Національного університету «Запорізька політехніка» за такими темами: «Дослідження глобальних трендів світової економіки та визначення напрямів розвитку національного та регіонального бізнесу» (номер реєстрації 06018) та Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» за темою «Соціально-економічні трансформації в умовах загострення глобальних суперечностей» (номер державної реєстрації 0124U002791), в межах якої автором було обґрунтовано зміну структури зайнятості в умовах діджиталізації.

Тому, враховуючи прикладний характер та змістовне наповнення роботи, є всі підстави вважати її виконаною у руслі пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку України, визначених Кабінетом Міністрів на період до 2030 року.

Основні наукові положення, висновки і рекомендації, що сформульовані у дисертації, ступінь їх обґрунтованості і достовірності.

Наукові положення дисертаційної роботи, висновки та рекомендації, які містяться в роботі достатньо обґрунтовані, опрацьовані в повній відповідності з метою і завданнями, предметом і об'єктом дослідження, базуються на загальнонаукових положеннях економічної науки і результатах наукових досліджень, їх узагальнень, критичному осмисленні праць вітчизняних та зарубіжних вчених з широкого кола економічних проблем, пов'язаних із зайнятістю, зміною її структури, впливу численних ризиків на розвиток економіки України, забезпечення її трудовими ресурсами.

Дисертант поставив за мету обґрунтування теоретико-методологічних засад дослідження трансформації структури зайнятості в національній економіці та розробку методичних підходів до її оцінювання і прогнозування в умовах діджиталізації.

Зміст наукових завдань логічно побудований та структурно узгоджений із загальною логікою проведеного дослідження. Кількість окреслених завдань є достатньою для досягнення поставленої мети та розкриття обраної теми дисертації. Дисертант дотримується логічного та структурованого викладення матеріалу. Пропоновані методичні підходи є такими, що дозволяють проводити репрезентативні розрахунки. Отримані наукові положення сформульовані коректно, за кожним з них визначені наукові результати, розкриті елементи наукової новизни.

Об'єкт, предмет та мета роботи логічно пов'язані та достатньо чітко окреслюють поле дослідження.

Комплексне використання наукових методів дослідження дозволило дисертанту досягти мети роботи і комплексно підійти до розв'язання окреслених завдань. Достовірність основних положень та висновків дисертації забезпечується застосуванням загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання, а саме: аналізу, синтезу, абстракції, дедукції та наукового узагальнення, інтегрально-індексного, сценарного підходу, когнітивного моделювання, методів нечіткої логіки, сценарного прогнозування тощо. Методичні підходи і методи дослідження, які застосовані дисертантом, не містять суперечностей, є адекватними науково-прикладним завданням, що вирішуються.

Дисертаційне дослідження Ткачука Артема Миколайовича достатньо аргументоване і базується на використанні наукових праць вітчизняних і зарубіжних учених з проблем ринку праці, зайнятості та цифрової трансформації, аналітичних матеріалів міжнародних організацій, офіційних даних Державної служби статистики України, Національного банку України, Міністерства цифрової трансформації України та Євростату, інформаційно-аналітичних звітах щодо розвитку цифрової економіки, матеріалах науково-практичних конференцій і фахових видань, результатах емпіричних досліджень, а також власних аналітичних розрахунках і матеріалах досліджень.

Робота має чітку структуру, логіка викладу є обґрунтованою, переконливою, що дало можливість автору розкрити зміст науково-прикладного завдання, визначити компонентну архітектуру структури зайнятості, класифікувати чинники, тенденції трансформації структури зайнятості під впливом цифровізації, розробити методичний підхід до оцінювання змін структури зайнятості в умовах діджиталізації тощо.

Методично дослідження розгортається за схемою від загального до часткового, починаючи із розгляду архітектури структури зайнятості на основі системного аналізу переходячи до розробки методичного підходу до оцінювання змін структури зайнятості в умовах діджиталізації, побудови когнітивної моделі цифрової трансформації зайнятості тощо.

Висновки роботи (проміжні та заключний) подані з дотриманням загальної логіки дослідження, обґрунтовано репрезентують підсумки виконаної роботи, а результати доцільні для впровадження у практику. Основні висновки демонструють завершеність дослідження, не містять суперечностей та неузгодженостей і мають практичну спрямованість.

У вступі дисертації (с. 18-28) обґрунтовано актуальність теми, визначено мету та завдання, об'єкт, предмет і методи дослідження, сформульовано практичне і теоретичне значення основних положень дисертації, її наукову новизну, публікації та апробації отриманих результатів.

У першому розділі «Теоретико-методологічні основи дослідження структури зайнятості в національній економіці» (с. 28-96) досліджено теоретичні засади формування та розвитку структури зайнятості, узагальнено наукові підходи до трактування категорії «зайнятість» та її структурних характеристик, визначено концептуальні основи трансформації структури зайнятості в сучасних умовах. Розкрито сутність, складові та функції структури зайнятості, систематизовано чинники, що впливають на її зміни, та сформовано теоретико-методологічне підґрунтя подальшого дослідження.

На високому науковому рівні досліджено: чинники та закономірності трансформації структури зайнятості, визначено вплив економічних, демографічних, інституційних, безпекових і технологічних факторів на її зміни, сформовано концептуальні засади дослідження структурної трансформації зайнятості в сучасних умовах розвитку економіки (с. 75-95); сучасні тенденції структурної трансформації зайнятості в Україні та визначено роль цифрових технологій у зміні професійної, галузевої та функціональної структури ринку праці (с. 98-153).

У другому розділі «Особливості формування структури зайнятості під впливом цифрових технологій» (с. 98-153) проведено комплексний аналіз сучасних тенденцій трансформації структури зайнятості в Україні, визначено вплив цифрових технологій на галузеві, професійні та функціональні зміни у сфері зайнятості. Виявлено основні закономірності та тенденції структурних змін на ринку праці в умовах цифрової трансформації економіки. Досліджено специфіку змін зайнятості у високотехнологічних видах економічної діяльності, визначено фактори розвитку людського капіталу, проаналізовано тенденції формування попиту на висококваліфіковану робочу силу, перспективи розвитку високотехнологічного сектору економіки, його роль у формуванні нової структури зайнятості (с. 140-152).

У третьому розділі «Прогнозування та моделювання змін структури зайнятості в Україні в умовах діджиталізації» (с. 157-227) розроблено методичний підхід до оцінювання структурних змін зайнятості, запропоновано економіко-математичний інструментарій моделювання взаємозв'язків між чинниками трансформації структури зайнятості, здійснено сценарне прогнозування її розвитку із застосуванням методів когнітивного моделювання та нечіткої логіки. На основі отриманих результатів обґрунтовано прогнозні напрями трансформації структури зайнятості та визначено передумови для формування ефективної політики розвитку ринку

праці в умовах діджиталізації. Розроблено сценарії розвитку структури зайнятості в Україні залежно від інтенсивності цифрової трансформації, демографічних та економічних змін, використано апарат нечіткої логіки для моделювання альтернативних сценаріїв розвитку ринку праці та обґрунтовано прогностні напрями трансформації структури зайнятості в середньо- та довгостроковій перспективі (с. 221-225).

Пункти висновків у повній мірі висвітлюють результати виконання поставлених завдань.

У дисертації автором використано значну кількість спеціалізованих літературних джерел, застосовано сучасні та об'єктивно доцільні методи наукових досліджень, висновки побудовані на базі значного масиву фактичного і статистичного матеріалу. У сукупності із доцільністю методів аналітичного дослідження це забезпечило достовірність зроблених висновків і подальшу розробку наукових положень регуляторного характеру.

Дисертація складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел із 227 найменувань на 24 сторінках і 5 додатків на 14 сторінках. Обсяг основного тексту дисертації складає 218 сторінок. Дисертація містить 26 таблиць та 48 рисунків.

Вищезазначені положення дозволяють стверджувати, що отримані в дисертаційному дослідженні результати є обґрунтованими і достовірними.

Наукова новизна і практичне значення результатів дослідження.

Ознайомлення зі змістом дисертаційної роботи та авторефератом автора, його опублікованими науковими працями дає можливість погодитися з положеннями, які винесені автором на захист на предмет наукової новизни і відображають його особистий внесок. Зокрема:

1. Розроблено інтегрований методичний підхід до оцінювання та прогнозування трансформації структури зайнятості в умовах діджиталізації, що поєднує когнітивне та нечітке моделювання в межах єдиної діагностично-аналітично-прогностичної системи. Запропонований підхід передбачає послідовне визначення чинників структурних змін, побудову когнітивної моделі причинно-наслідкових взаємозв'язків, формування нечіткої моделі та сценарне прогнозування. На відміну від існуючих підходів, він забезпечує комплексне врахування багатofакторності трансформації структури зайнятості, моделювання альтернативних сценаріїв її розвитку та формування науково обґрунтованих рекомендацій щодо стратегічного управління структурними змінами ринку праці в умовах цифровізації.

2. Удосконалено категоріальний апарат теорії зайнятості шляхом уточнення економічного змісту понять «структура зайнятості» та «трансформація структури зайнятості». На відміну від існуючих підходів, структуру зайнятості визначено як багаторівневу інтегровану систему, що відображає взаємозв'язок просторово-галузових, професійно-кваліфікаційних, інституційних та організаційних характеристик трудового потенціалу й забезпечує трансформацію технологічних змін і процесів цифровізації у якісні

характеристики людського капіталу, сприяючи підвищенню стійкості національної економіки до зовнішніх і безпекових викликів (с.63-65).

3. Удосконалено науковий підхід до оцінювання структурних змін зайнятості в умовах цифровізації, який, на відміну від існуючих, базується на інтеграції кількісної оцінки структурних параметрів зайнятості з аналізом якісних змін у змісті праці, професійно-кваліфікаційній структурі та вимогах до компетентностей працівників. Це дозволило комплексно оцінити закономірності трансформації структури зайнятості під впливом цифрових технологій та обґрунтувати перехід до нової моделі використання трудового потенціалу в умовах цифрової економіки.

4. Набула подальшого розвитку систематизація чинників трансформації структури зайнятості шляхом виокремлення економічних, соціально-поведінкових, демографічних, інституційних, технологічних, безпекових та пов'язаних із людським капіталом чинників, визначення механізмів їхнього впливу на структурні складові зайнятості, що дало змогу сформувати концептуальну модель трансформації структури зайнятості та обґрунтувати взаємозв'язок між структурними змінами ринку праці, розвитком людського капіталу і технологічною модернізацією економіки (с.111-115);

5. Набули подальшого розвитку методологічні підходи до сценарного прогнозування трансформації структури зайнятості в умовах діджиталізації на основі апарату нечіткої логіки, які, на відміну від традиційних сценарних методик, забезпечують побудову математично обґрунтованих альтернативних сценаріїв розвитку шляхом варіювання вхідних параметрів нечіткої моделі та дефазифікації результатів, що підвищує обґрунтованість прогнозування структурних змін на ринку праці (с. 221-227).

Значення результатів дисертаційного дослідження для науки і практики, рекомендації щодо їх подальшого використання.

Наукове значення одержаних результатів полягає в розробленні й обґрунтуванні теоретичних положень, методичних підходів і прикладних рекомендацій щодо напрямів трансформації структури зайнятості в національній економіці в умовах діджиталізації та розроблення на цій основі методичних підходів до її оцінювання, моделювання і сценарного прогнозування з метою обґрунтування напрямів адаптації ринку праці до викликів цифрової економіки.

Проведений аналіз змісту дисертаційної роботи дозволяє стверджувати про отримання Ткачуком А.М. нових знань, які оновлюють існуючі теоретико-методичні засади оцінювання рівня трансформації структури зайнятості в національній економіці в умовах діджиталізації, що складають системний базис модернізації системи державного регулювання процесів зайнятості за потребами післявоєнного відновлення України.

Практичне значення одержаних наукових результатів підтверджено їх впровадженням та апробацією на практиці у діяльність підприємств, де вони використовуються для удосконалення кадрової політики, оцінювання ризиків автоматизації та підвищення ефективності управління трудовими ресурсами в умовах цифрової економіки. Теоретичні результати дослідження використано в освітньому процесі Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» (довідка про впровадження від 22.05.2026 р. № 13/44-33/2). Матеріали дисертаційного дослідження також були використані: Запорізькою обласною радою при прогнозуванні альтернативних траєкторій розвитку ринку праці та при розробці рішень, спрямованих на подолання цифрової нерівності між територіальними громадами області (довідка про впровадження від 23.06. 2026 р. № 01-27/0045); Запорізькою торгово-промисловою палатою при актуалізації внутрішніх процедур оцінювання 26 професійних і кваліфікаційних навичок та надання методичної підтримки підприємствам-членам ЗТПП (довідка про впровадження від 20.04.2026 р. № 123/364); під час проведення внутрішнього аудиту робочих місць та при розробці щорічного плану навчання та підвищення кваліфікації співробітників на дочірньому підприємстві «Формат-Київ» ТОВ «Глобал транс інвестментс» (довідка про впровадження від 03.06.2026 р. № 030626/FK1); у процесі модернізації підприємства та цифровізації виробничих процесів ДП «ЕКРАН-ВІКНОСВІТ» ТзОВ «ЕКРАН» (довідка про впровадження від 05.05.2026 р. № 13).

Відсутність (наявність) порушення академічної доброчесності.

За результатами ґрунтовного ознайомлення зі змістом дисертаційної роботи, аналізу виконаних автором розрахунків, використаних статистичних і аналітичних даних, а також матеріалів апробації запропонованих підходів із застосуванням офіційної статистичної інформації, підстав вважати отримані результати недостовірними не виявлено. Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані у дисертації, є логічно аргументованими, взаємоузгодженими та підтверджуються відповідними аналітичними розрахунками, що свідчить про їх обґрунтованість і наукову коректність.

Крім того, автором подано довідку щодо перевірки рукопису дисертації на наявність академічного плагіату.

Аналіз оформлення роботи також засвідчує дотримання автором принципів академічної доброчесності. Використані у дослідженні джерела належним чином процитовані, усі запозичені положення супроводжуються відповідними бібліографічними посиланнями, що відповідає усталеним вимогам наукового цитування. Виклад матеріалу характеризується коректним використанням наукової термінології та дотриманням етичних стандартів наукової діяльності, що загалом свідчить про належний рівень академічної культури виконання дисертаційного дослідження.

Повнота викладу основних результатів в опублікованих працях.

Проблематику, основні положення та найважливіші результати дисертації опубліковано дисертантом самостійно у численних наукових працях, тезах доповідей за матеріалами конференцій. Публікації повною мірою відображають основні результати дисертаційної роботи. Перелік опублікованих праць за темою дисертації відображає повноту виконаних робіт у цій частині відповідно до вимог МОН України.

Таким чином, автором дотримано вимог МОН України щодо кількості публікацій, повноти опублікованих результатів, що містяться в дисертації і виносяться автором на захист, апробованості її основних положень.

Дискусійні положення та зауваження.

Оцінюючи в цілому позитивно дисертацію Ткачука А.М., яка виконана на достатньому науковому рівні, слід висловити деякі зауваження, які відносяться до дискусійних питань та рекомендацій:

1. У першому розділі «Теоретико-методологічні основи дослідження структури зайнятості в національній економіці» (с. 28-96) автором досліджено теоретичні засади формування та розвитку структури зайнятості, узагальнено наукові підходи до трактування категорії «зайнятість» та її структурних характеристик, визначено концептуальні основи трансформації структури зайнятості в сучасних умовах. Доцільно було б ширше висвітлити сучасні зарубіжні концепції трансформації структури зайнятості та здійснити їх критичне порівняння з авторським підходом, доповнити дослідження міжнародним порівняльним аналізом структурних змін зайнятості у країнах Центральної та Східної Європи, що проходять цифрову трансформацію. Таке порівняння дозволило б визначити спільні та специфічні тенденції трансформації зайнятості, оцінити ступінь наближення України до європейських моделей ринку праці та обґрунтувати рекомендації з урахуванням міжнародного досвіду, що особливо актуально в умовах євроінтеграції.

2. У п.п. 2.1 «Цифрові технології як джерело сучасних трансформацій зайнятості населення» автор здійснив ґрунтовний аналіз впливу цифровізації на зайнятість. При цьому автором правильно зазначено, що «...сучасний етап розвитку також супроводжується переосмисленням підходів до управління, формуванням нових моделей бізнесу та взаємодії між державами. Зростає увага до сталого розвитку, впровадження цифрових технологій, розвитку людського капіталу та підтримка економічного зростання, що охоплює всі соціальні групи. ... Зазначені динамічні процеси зумовлюють зміни не тільки у структурі економіки, через появу нових технологій та форм економічної діяльності, але й у структурі зайнятості населення» (стор. 99-100). Однак з метою виявлення проблем трансформації зайнятості населення під впливом процесів цифровізації варто було виокремити їх посеред інших проблем (зміни обсягів виробництва, руйнування структури економіки, виробничої, торгової, логістичної інфраструктури у процесі впливу наслідків війни в Україні),

чинників за часовим, причинно-наслідковим критерієм, можливістю та дієвістю державного впливу. Також варто зауважити, що у роботі не повною мірою розкрито вплив безпекових чинників на довгострокову трансформацію структури зайнятості, хоча для України цей аспект є одним із визначальних. Нині саме війна істотно впливає на галузеву, територіальну та професійну структуру зайнятості через міграцію населення, релокацію підприємств, втрату трудового потенціалу та структурний дефіцит кадрів. Урахування цих чинників дало б змогу більш чітко відокремити ефекти цифровізації від наслідків безпекових ризиків і підвищило б достовірність висновків.

3. У другому розділі «Особливості формування структури зайнятості під впливом цифрових технологій» (с. 98-153) автором ґрунтовно проведено комплексний аналіз сучасних тенденцій трансформації структури зайнятості в Україні, визначено вплив цифрових технологій на галузеві, професійні та функціональні зміни у сфері зайнятості. Водночас, на нашу думку, аналіз доцільно було б поглибити шляхом більш детального розкриття причинно-наслідкових зв'язків між упровадженням цифрових технологій і змінами структури зайнятості, зокрема щодо виникнення нових форм зайнятості, витіснення окремих видів трудової діяльності, ризиків цифрового безробіття, що дозволило б комплексніше оцінити довгострокові наслідки цифровізації ринку праці.

4. Сформовані автором сценарії трансформації структури зайнятості залежно від інтенсивності діджиталізації, демографічних та економічних чинників мали б більш високу практичну цінність при конкретизації механізмів впровадження запропонованих рекомендацій у державну політику зайнятості з визначенням конкретних інструментів реалізації, відповідальних суб'єктів, очікуваних результатів тощо.

5. У роботі недостатньо висвітлено регіональні особливості трансформації структури зайнятості. Автору доцільно було здійснити аналіз регіональних особливостей зайнятості в Україні із зазначенням відмінностей (наприклад, між західними та східними областями), обґрунтуванням їх причин, зокрема різного ступеня впливу воєнних дій, переміщення населення та підприємств, руйнування інфраструктури й зміни структури регіональної економіки, що дало б змогу глибше розкрити предмет дослідження, виявити територіальні диспропорції та запропонувати більш диференційовані управлінські рішення.

Вказані дискусійні положення та рекомендації відображають власну наукову позицію офіційного опонента і не знижують загальної позитивної оцінки роботи.

**Загальний висновок по дисертаційній роботі щодо її відповідності
встановленим вимогам.**

Дисертація Ткачука Артема Миколайовича на тему «Трансформація структури зайнятості в національній економіці в умовах діджиталізації» є цілісною завершеною, самостійно виконаною науковою працею, яка має наукову новизну, значний науковий та практичний інтерес та вирішує важливе науково-прикладне завдання щодо обґрунтування і розробки теоретико-методичних засад визначення закономірностей зміни структури зайнятості в національній економіці в умовах діджиталізації.

Зважаючи на актуальність вирішених в дисертації завдань, отриманих наукових висновків, теоретично обґрунтованих принципових наукових положень, використаних сучасних методів наукових досліджень та підтвердженої практичної значимості можна стверджувати, що дисертація відповідає галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки спеціальності 051 Економіка, вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (із змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України № 283 від 03.04.2019 р. та № 502 від 19.05.2023 р.), наказу МОН України № 40 від 12 січня 2017 року «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» (із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства освіти і науки України № 759 від 31.05.2019 р.) і пп. 6-8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (із змінами, внесеними згідно з Постановами Кабінету Міністрів України № 341 від 21.03.2022 р. та № 502 від 19.05.2023 р.), а її автор – Ткачук Артем Миколайович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 051 Економіка.

Офіційний опонент:

професор кафедри управління
персоналом та бізнес-технологій
Національного університету
«Чернігівська політехніка»,
доктор економічних наук, професор

Ірина Кичко

Кандидат технічних наук, доцент
проректор з наукової роботи
Національного університету
«Чернігівська політехніка»

Анатолій Приступа

